

poral blive Elev paa Underofficersskolen til Trods for, at han er straffet 3 Gange for Beruselse og lignende Ting. Disse tre Straffe er efter den foreløbige Oplysning, jeg har faaet fra Afdelingen, idømte vedkommende Korporal i Tiden fra 1913 til 1915, de to sidste i Januar 1915, og jeg for min Del skal indrømme, at det har undret mig noget, at Regimentet, efter at han er idømt disse Straffe, har ladet ham indtræde paa Underofficerslevskolen. Jeg har imidlertid som sagt kun foreløbige Oplysninger om Sagen. Af disse fremgaar det, at man ved Afdelingen har ment, at han har gjort meget god Tjeneste i den mellemliggende Tid. Jeg ønsker imidlertid at faa nærmere Oplysninger fra Afdelingen om hans Forhold, før jeg skal udtale nogen Dom om dette Tilfælde.

Om disse tre Tilfælde, eller dette Spørgsmaal i det hele taget, kan jeg endnu tilføje den almindelige Bemærkning, at det er en Selvfølge, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har Ret, naar han ønsker, at man skal lægge den største Vægt paa, at Tilgangen til Underofficerskorpset bliver saa god som paa nogen Maade muligt, og at man skal sørge for, at de Mennesker, der træder ind i Underofficerskorpset, ogsaa gennem deres almindelige Vandel stiller sig saaledes, at man kan være tjent med at have dem som Lærere og Befalingsmænd for det værnepligtige Mandskab. Derom eksisterer der ikke nogen som helst Unighed, og de tre enkelte Tilfældes Behandling tror jeg ogsaa fuldt ud oplyser, at dette Synspunkt vil være det bestemmende for Ministeriet.

Klaus Berntsen: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for de Oplysninger, han nu har givet, og det Svar, han har givet paa den Henvendelse, jeg rettede til ham. Det første af de omtalte Tilfælde skal jeg ikke dvæle videre ved, da jeg er enig med den højtærede Minister i, at det, at et ungt Menneske for 14—15 Aar siden har forset sig paa Grund af Drukkenskab, ikke, naar han i Tidens Løb har rettet sig, burde være Grund til at holde ham nede, saa han ikke kunde faa en saadan Forfremmelse. Men jeg beklager da, at Underofficersbladet har draget dette Tilfælde frem uden at erkendte sig nærmere om Forholdet, og jeg synes, Underofficersbladet har gjort vedkommende Mand en Bjørnetjeneste ved at drage ham frem paa den Maade, som sket er.

Hvad de andre to Tilfælde angaar,

glæder det mig at høre, at Ministeren er enig med mig i, at det er en Fejl, at der ikke har foreligget tilstrækkelige Oplysninger for Afdelingerne, før Afdelingerne indstillede de vedkommende til Udnævnelse i Forsvarsministeriet, og det glæder mig, at Forsvarsministeren har henvendt sig til Indenrigsministeriet for at søge at undgaa den Slags Fejl i Fremtiden, men jeg synes ogsaa, der var Anledning til at henvende sig til Justitsministeriet, da de vedkommende Embedsmænd sorterer under Justitsministeriet. Derigennem kunde det indskærpes dem at opfylde den Pligt, der paahviler dem, nemlig, at saa længe en Mand staar i Rullen, maa enhver Retsbetjent, i Tilfælde af at en saadan Mand lider Straf, indberette dette til vedkommende militære Myndighed. Det er ikke sket her, og det er utilbørligt Sløseri, og jeg haaber, at det, at man har draget Sagen frem, vil bidrage til, at sligt ikke sker i Fremtiden. Jeg har med Glæde set den Virksomhed, der i en Række Aar er udført af de Mænd, der staar som Ledere af eller Tillidsmænd for Underofficererne her i Landet. De har udført et alvorligt Arbejde for at højne deres egen Stand, ogsaa derved at de har bidraget til at udsandre Elementer indenfor Underofficersstanden, som snarere var en Plet paa Standen, og som var til Skade for Aanden og Tonen i Hæren. Regeringen bør gøre alt, hvad den kan, for at støtte denne Bestræbelse, thi saadanne Tilfælde som de to, her foreligger, synes at være et Slag i Ansigtet paa den smukke Bestræbelse, Underofficererne selv har udfoldet — en Bestræbelse, jeg i høj Grad paa-skønner —, for at højne den Stand, de tilhører.

Hvad i øvrigt den her foreliggende Sag angaar, har jeg ikke Anledning til at gøre videre Bemærkninger ud over, hvad jeg i mit Indledningsforedrag har sagt, idet ingen har kritiseret det, jeg fremsatte. Men jeg vil angaaende Spørgsmaalet om eventuel Udvalgsnedsættelse sige, at naar Udvalg begæres, vil jeg ikke tilraade Venstre at modsætte sig det, men jeg kan paa Venstres Vegne udtale, at vi vil ikke stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, fordi vi ikke vil bidrage til at forhale denne Sag. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der ønsker Udvalg, skulde blot vide, hvor meget Arbejde og hvor megen Anstren-gelse der har været anvendt for at naa til det Resultat, der nu er naaet. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valg-